

Mustafa Eren Karakaş

Vecihli Duvar

vecihli duvar

UPAS Yayın

-44-

“Vecihli Duvar”

Mustafa Eren Karakaş

Ocak 2023

upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan

Z. Yalçınpınar & E. Sönmezışık

E-posta

upasnesriyat@gmail.com

Mustafa Eren Karakaş (2002, Trabzon)

Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde öğrenimini sürdürüyor. 'Sessiz Döngü' isimli ilk romanı 2021 yılında Liman Yayınları tarafından kitaplaştırıldı. Berrak görüşün farklı açılara gönderme olan 'Vecihli Duvar', ilk şiir kitabı ve denemesidir.

I

Diyardan sürüldüğü için
İlk kanı dökülen o
İlk yatan
İlk defa süzülen o
Aynanın önünde diz çöktüğünde
İlk şarkı söyleyen o
Sonunda acıklı bitiriş
Eski yol havasında
Kendine gelmiş
Hep bir şeyler eksik
Hep o kadar ani
Anlarda bile yok etmek
İsteme benden başka
İlk o yazsın
İlk o zaman

II

Ata sarıldı Torino Meydanı'nda
Kırbaç üstüne kırbaç
Yaşam hâlinden
İrkilme vecdiyle
Korkuyla ürperdi
Aniden soğukluğu hissetti şafağında
Kalırken insan, insan öldürmüştü
Gitmeye karar verince
Gitmek
Hiçbir anlama hizmet vermezken
Düz metin – karşısı çok
Meydan'da olanlar
Zamansal bir vahaydı
Torino'nun ortasında
Sanrı ve bilgelikle örülmüştü deliliğin zırhı
Akılda kaos parçaları
Bitişen ve kalkışan

III

Nehrin kenarında
Buldum —onu—
Nymph yaratığı
O biraz sevecen
Ve biraz zarar akla
Zihnin altında yatıyor
Başka bir âlem mümkün mü?
Dedim, bu yıkandığı nehrin kenarından başka
Neresi olursa olsun
Yüceltmeli vasat ruhları bile
Sekse - kitaba - ve aşka
O Nymph, özür dilemeden ben
Ne sır verecekmiş ne de zevk
Bu onun elçiler heyetinden
Başka âlemler mümkünse bile
Asla ve asla olmazcasına
Parıldayacak yokluğu
Göksel akarsuyundan
Banyo suyuna gövdesinden
Ve kollarından
Ve kalçalarından
Ve bacaklarından kayarken tatlı
Güneş ışığı altına çeviriyor görüntüyü
Su kozmos gibi kayarken
Her yerinden, banyosu yarım kalır
Rıcam üzerine — ve ayaklanır
Sırf benim âlem merakım ve
Yıldızlarla satranç oynama isteğim
Onun derdi olur

Su kesildi bedeninden
Su gitti aşağı
Altın görüntüsü
Kozmos yürek yok şimdi
Eğer istersen – eğer
Bu mavilik karşımdaki
Yetmez mi kulaçlarım için çırpınmaya
Ve o nehrin kenarından
Nymph kollarında yatarken
Uzaklaşmaya
Evrenin maddesiyle besle beni
Gğslerinden çıkan atomik materyal
Mideme insin
Yetmez mi altın bedenin
Altın görüntüsü gözlerim için yaşamaya
Nymph bedeninde uzanırken
Düzlemde ve nerdeyse
Soyutlaşmaya!

IV

Somurtkan günüme merhaba
Yüzümü yıkamam
Yatağında kıvranan meczuba
Yazarken yaratana
Kazara kendini burada bulmuş
Denizcilere ve gezginlere
İstekleri istemek olan
Ben benzeri
Herkes eğiliminden başka
Biçim manyaklığı
Olağan topluluklar geçirdi

Moda dışı atlar koşuldu
Kervan için gitme vakti
Handa büyük karışıklık var
Bir;
Yırtık yapraklı defterler,
Masalar ve bardaklar zarar görmüş
Birisi atların yemine bira dökmüş
Ve ter kokmuş havası meydanın
Meçhul çehreleri olmayan afakta...
İki;
Garip bir telaş için koşuşturma
Hani nerede sabahki bitmişlik
Ve nerede yaşamı küstüren surat
Nerede olası karmaşa,
Doğmamış balık yavrusunu yemek,
Kâğıt bırakmamak yazacak ve
Nerede diğer kaygı — eylem
Tükenecek her şey
Bir zaman sonra
Bağırdı oradan lafügüzaf hâli olan,
Tebarüz etti bugün biçim bedene
Daha dün oluştu usu
Heyhat!
Şimdi yolda harcayacak parayı pulu
Üç;
Bu ayrılık için,
Ayrılığa kaside
Onun hüüzün hâline mersiye
Ağlamak nafîle şu an,
Ancak bir yel eser de
Atarsın kendini buraya
Zamansız - düşsüz ulu mana
Çıkmadan diyardan
Sen yetiş!

V

Mitolojik kahraman
Olmak üzere o
O an & o an
Hırsla ve kanla
İnsan olmakta
Değişimin en ani farkı
Kollar ve bilinç
Omuzlardan basan yük
Yükün ağırlığı
O an—
İnsan olacak
Çarmıhı,
Zevki,
Çukuru,
Her şeyi hazır

VI

Gözüne hoş gelen bir yerde
Bulunmaktan memnun olurdu
Aklından geçiriyor ki burada değil ve
Her şey onun kontrolünde
Birkaç yerde gördüğü bir yere gitmek istiyor
Adını bilmiyor ve bundan ötürü anlatmıyor neresi olduğunu
Sadece diyor ki biliyorum bir günün yükselip
Diğerinin solduğunu

VII

Çok bekleriz çok beklemekten
Ufka dalıp asırlarca
Sahil kenarı
Güneş selam veriyor akşam
Yaşam düşünlerine
Hemen havada
"Selam" diyorlar "bugün nasıl bir yok oluşta!"
Bizimkiler, insanları kastederekten insanlar
Bilmezler uçmayı ve kaçmayı
Anlamsız yürümekten başka
Bilmezler ağacın dalında olmayı
Bilmezler su olup nehir yatağını takip etmeyi
Ondan dolayı siz sürülerinizi alıp gidin
Beklemeyin nafile
Maviden kızıla dönecek bir akşamüstü
Göreyim sizi — silüetlerinizi
Resim yapın, tuval size gökyüzü
Afakta nokta olana dek izleyeceğim gidişinizi
Nokta, nokta, nokta
Hepsinin biriniz olduğunu bilmek
Dünya hapishanesinden kaçan mahkûmlara benzeyecek
Noktalar olacak!

VIII

Çıplak sahil, yeryüzü;
Ve insan kanepede
Çıplak, —o da,
Tamamen anadan üryan!
Sanki az evvel kendi kaynağından kopup gelmiş gibi
Çağıldayarak akıyormuş ve
Bir kayanın kararlı direnişiyile karşılaşmış
Öylesine bakıyor ki
Tuhaf yaratıklar sahilin çıplak teninde koşuşturuyorlar!
Anlam yok—
Yalnızca göbek deliğine düşen azılı canlılar var,
Geldikleri yerde olmayı bilmiyorlar!

IX

Çıplak yatıyor, karışanı yok
Karışanı yok
Kanepede parende atmak kadar yayının anasını bellemek, hayat
için yaşanmaz
Arabayla yola tüy gibi serilmek
Çıplak yatıyor yola ve
Güneşin sıcaklığında eriyen hafif asfalt karışımı sırtına kenetleniyor
Sanki, sanki bir daha hiç ayrılmayacak gibi
Bazı şeyler o andan beridir uzak
Kalıyor düzlemine hepten

X

Geliştirilmiş dolanmışlıkla kanayan
Yepyeni sıfır
Yeniden beklendik özgürlüğü düşünürken
Yollar karşıyor,
Sağ, sol, üst, alt — siyah beyaz
Hayat hepimizin gizli kalmış
Öz kardeşi
Geri hücum!
Her şeyi unutun
Kasten parçalanmış türü
Hiçbir şey artık
Şahsına farklı hazine
El kitabı
Münhasır dipnotlara rağmen
Sesli bozuntulara
Ulaşma uğraşı

XI

Tam
Ufukta
Birileri
Göge
Adak
Adıyor
Akşamları, kızılığın sebebi olmak adına...

XII

Aynalar evine düştü
Yanılıcı aynaların yönelişi ve
Bir çift avuçtan aşağı sıyrılarak
Kayıp giderek düşmek
Vecihli salonlara, yukarıdan
Algısına yenik düşeceği ana değin
Bakacak aynalı duvarlara
Yükselerek kendi içinde
Saparak Kızıl Bilge'nin evine
Yolculuğun hemen başında
Labirente, oraya açılıyor koca kapı;
Renklerle süslenmiş şekilli kolu,
Kol birden canlanıyor
Çıkıyor kapıdan
Göğe fırlayacakmışçasına
Kapılar ve aynalar
Birbiri içinde geçişe imkân veriyor
Sürekli TEKRAR — kapılardan aynalara
Eşikte bir adım kadar yeniydi kristal hava
Bilge çıkıyor — bir anda yakasından tutmak için,
Elini uzatırken iskeletler çukuruna doğru
Ölülerin yankıları sarıyor etrafı
“Saçmalık” duvarlar sesi taşıyor,
Aklı yanılıyor sadalarla
“Pek saçma!”

Yukarı çıkarken kendi
Bilinci yerinde saymaktan bitkindi
Olmaktan çukurda ve
Yatması gerekiyor ağaçların altına
Görmemek için Beyaz Işığ,ı,
Çölde can çekişen çarmıhlıyı
Savuşturdu düşüncelerini
Düşsel akıntıda kayarken
Yenik düşeceğini bilmek istemezdi
Mücbir hallerden
Her şey canlı, solgun değil
Capcanlı, dünyayı titretiyor
Mahlukatın kalp atışları
Eli, elleri, Ayna, & Kapı, zihin,
Kör edici aydınlıkla
Ayan oldu keşiş söyleyince
Bilgeye dönmedi daha o zamandan,
Ayrıksı aydan beri
Tarihe bağlanmayan düğümsüz olaylar geldi geçti
Lekesiz akşamsefası gölgesinde
Yeni tür ağaçlar keşfetti
Toprağın zilleri üstünde
Rahat edecekti sonunda
Sonunda kavuşacaktı özgür ruha
İki anlamlı ve iki kafalı olacaktı

Bariyerler arası sıçan deliği,
Arada kalmış,
Gri bağlı kap
Gömüler melodisi,
Bilinçaltı kervanı ardında
Yükselen Güneş —İLK İŐIK VE SABAH,
Ziyası gecenin,
Zamanını ve yerini bilen,
Farklı şeklinde Ay —KARANLIĞA BİRAZ KALA!
Vecihler salonu: salonda duvarlar konuşkan,
Vecihli Duvarlar,
Korkutucu silsileler etrafındalar
Etrafta yabancılar
Oraya, buraya henüz düşmüşken
Bakınmışken iyice her tarafına
Salon kokan dumanların ve
Süzülen ışıkların istilasını altında
Herkes şaşkındı telaş anından ötürü; düşüşün
Tavan yeraltında, tavan yerin kendisi
Kabuğun delinmesi söz konusu
Sarmaşıklar ve halelerle dolu tahtından Kişilik sordu;
“Yerden düşmek kadar yere düşmek!” —
“Tanrıların kabuktan sızdırdığı bebek misin sen?”
Salonun ortası ona açılınca yerin Güneş gören yeri
Tahttan yüzüne vurdu
“Tanrı doğurmadı DAHA!”

XIII

Birkaç yeni şiir
Birkaç teknikle yazıldı
Yeniden ben
Yeni ben;
Yolda tosbağa
Gökte yıldız
Suda balık
Ve bir bahar gününde
Yeniden şiir gibi bakan uyku
Eskimeyen bir şey
Şeylerden

XIV

Yağmur çöküyor üstüme
Dönemeçte bir bilmece
Gibi uyku
Gibi aylaklık
Gibi avarelik
Gibi esrime
Gözlerim bilmeceyi
Arıyor, karmaşık
Bilmecenin rahmi
Ustam olsa şimdi
Ben ya da - durdursam bu gidişi
Tek başıma hiçlik ortası
Kendim bile duymamakta sesi
Yağmur su damlası değil
Asit yağmuru
Islak kotası
Elime kondu bir parçası
Geri teptim ben
İrkildim bir şey yüzünden
Islatmayan su bu
Kasvetli uykuyu andırır
Çünkü uyudum ve
Islanmadım
Hâlâ devam ediyor
Benim aksime
Sonsuzca uykusu

XV

Önce memnuniyetle ve kayadan yuvarlanan taşa kadar
Ölülerin sürünmesi & her zaman vardır
Ve sonra bir varoluş parçası omzuma bastırıyor
İnsan soyu cennetten kovuluyor
Aman ne acı olay!
O zamandan beri görülmedi yüzü cennetin
Solunmadı hayali havası
Gerçekle sınıandı hep
Hep bu hâllerde sürdürdü yaşamımı
Bazı şeyler vardır böyle
Bazı günler tarla
Bazı günler bulut,
Kitap, koku, ürperti,
Dağlar tepesinde
Şaman öğretisi
Geçiş için bütün gerekli içecek
Arafta bir bilinç için ne de iyi gelecek
Bulunduğunu anlamak
Yerini delmek
Yeri yurdu afaki
Yeri yurdu yokmuşçasına
Önce yorgunlukla magmadan buluta kadar bir yolcu
Sonra dışarı akacak ruhu

XVI

Kaygılı ürperişler
Solgun bakışlara
Sinmişken,
Şehir, gök, bulut,
Uykuda
Gözleri kapalı
Saat yediyi dönmemişken
Kaygılı ürperişler
İnsanlara yapışmışken

XVII

Çizgiler hâli
Kalmalı harflerim
Ve sapmalı bitişi
Noktalar silsilesinin
Birikmeli enerjisi
Kümülatif kolektif
Bilincinden çıkan tomurcuk
Algı, kopuş, kayış;
Benim hâlleri zihnimin
Uçurumu - oyunu
Bilecek sonunu
Gözünün önünde izleyecek
Ve kavrayış

XVIII

Kayıplar içinde yerde uzanıyor
Kayıpları her saniye artıyor
Yıllarca ve
Yıllarca yolculuktan sonra
Konmanın üzüntüsü harap
Ateş başında
Bitmiş demektir ki bu kadar
Gidiş geliş tarihi
Bu kadar çok şey
Her zaman her yerde
Kavramlar soyut mana
Dalgalar arasında
Yuvasız bir ada

XIX

Büyük taşlar kuma dönüşüyor
Ayaklanıyor
Karmaşıklık düzenli hâlime geliyor
Algı yolundan
Ve hemen o anda sahil boyunca deli gibi koşuşturmaya başlıyor
Anlık bir iş
Mesele hiçbir şey
Olay burada gerçekleştiği kadarıyla
Güneşin olmadığı bir haziran öğleninde vuku bularak herkesin
dikkatini celp ederken çıplaklık sahilde yeni,
Kıyafetsiz olarak dolanıyor,
Ama sözcükler bile kıyafet giyemiyor
İki kişi el ele tutuşuyor
Soruyor birisi; neden bu iş böyle?
Ben bunu istemem gibisinden mantıksız bir serzeniş yapıyor
Çene çalıyor
Boş konuşuyor
“Çünkü bu böyledir karışma git git git ve gelme!”

XX

Karmaşık
Olaylar bir —
Silsile
Taşı fırlatıyor
Fırlatmasıyla —
Birden çıkageliyor
Karmaşık —
Birtakım olaylar
İnsanlar ve tuhafıklar
Tapınaklarda —
Şükranla dolmayan sunaklar
Derin ormana uzanan yol —
İçeri doğru yılan,
Yılandan toprak —
Gözle görünür biçimleri
Arasında olduklarında
Anlatmıştır
Karışma hareketi
Farklı alan
Alttan besleniyor —
Ve insanlar ve
Tuhafıklar

XXI

Umurumda değil – umurumda değil
İstemem istemem
Asla olsun demem
Yaşam şimdi – hemen olsun desem
Öylesine yaşarım
Öylesine
Anlarsınız ya
Anlayacağınız cinsten
Kabullenmem – kabullenmem
Otorite benim için bahane
Bahane
Bana ne sizin isteklerinizden!
Kutlama verin bana – eğer,
Eğer hür hâli vereceksen
Eğilmem – eğilmem
Hiyerarşi mi?
Hiyerarşi–
Her bir – her biriniz
Perdede
Kukla olarak
İstemem – istemem
Kalsın, eksik olsun daima
Böyleyse gerçek doğası
Daha iyidir olmaması
Hiç

XXII

Kafes kafes kafes kafes
Ellerim kırarak çıkacak
Bedenim gittikçe düzenden
Uzak ığlık
Ve her Őeyim
Benden kalan son parçaya
Kadar, bu sürmeyecek
Bitecek
Bitecek
ığlıklar atarak
Kapalı kutusunda
ığlıklar atarak
Salıverin onları ten prangasından!
Gitsin—
Gittikçe artan
Karanlık, bir odada
Bağır bir daha,
Bağır bir daha!
Bir aynadan
Gerçekliğe kuyu var
Bir yüz orada ebedi matemi var!
Daldı bir ara
Kara tercihin gözlerine
Yüzüne
Sakin günden,
Kapkara düzensizlik gecesine

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2023